

Hồi 60 - Tây Du Ký - Nguyên Tác : Ngô Thừa Ân

Ngưu Ma Vương vào non Loạn Thạch Tôn Ngộ Không lấy quạt Ba Tiêu

Tôn hành Giả nghe nói, truyền Bát Giới, Sa Tăng bảo hộ sư phụ, và dặn Thổ Địa ở phò trì Tam Tạng mà đợi mình.

Dặn rồi cân đầu vân nháy qua núi Tích lô, đi tới cội tòng thấy một nàng nhan sắc như tiên, đương hái hoa huệ.

Tôn Hành Giả bước tới bái và hỏi rằng:

- Chẳng hay cô đi đâu?

Nàng ấy ngó thấy tướng dữ tợn, lỗ bề không biết tới lui! Run lập cập gượng gạo đáp rằng:

- Người ở đâu, dám tới đây mà hỏi thăm ai đó?

Tôn Hành Giả nói:

- Tôi ở núi Túy vân mới tới, nên chưa biết đường, chẳng hay đây phải núi Tích Lô chăng? Nàng ấy nói phải.

Tôn Hành Giả hỏi:

- Chẳng hay động Ma Vân ở đâu?

Nàng ấy hỏi:

- Người tìm động ấy làm chi?

Tôn Hành Giả nói:

- Tôi ở động Ba tiêu, vưng lĩnh Thiết Phiến công chúa, qua rước Ngưu Ma Vương .

Nàng ấy nghe nói đồ chình tương, mắng lớn rằng:

- Con mọi khốn nạn, không biết điều! Từ khi Ngưu Ma Vương về với ta chưa đựng hai năm, ta gởi cho nó những đồ nữ trang và vàng bạc châu báu, gấm nhiễu lụa hàng không biết bao nhiêu mà kể. Hết gạo thì lấy gạo, hết tiền thì lấy tiền, năm nào cũng vậy, chẳng tháng nào không, đã ăn ngập mặt mà không biết hổ mình, còn rước Ngưu Ma Vương về làm chi đó? .

Khi ấy Tôn Hành Giả nghe giọng nói ghen, biết là Ngọc Diện Công Chúa. Cô ý lấy thiết băng hét lớn nói rằng:

- Mi là đứa trác nết, đem của mà mua chồng; ấy là gã mà bù của, hãy còn không biết hổ người, lại có mắng ai nữa?

Ngọc Diện Công Chúa kinh hãi, và chạy và run, Tôn Hành Giả làm bộ đuổi theo, mặt lớn dọa hăm.

Còn Ngọc Diện Công Chúa tới cửa động chen vào, dạy đóng cửa lại.

Tôn Hành Giả đứng xem phong cảnh ngoài rào.

Khi ấy Ngưu Ma Vương đương nằm coi sách trong phòng .

Ngọc Diện Công Chúa chạy vào thở chẳng ra hơi trong hôi ướt áo, nhào đại trên bụng Nguru Ma Vương, cào má gãi tai mà khóc!

Nguru Ma Vương vuốt ve mà cười rằng:

- Mỹ nhơn đừng tủi, có chuyện chi thời nói cho rành .

Ngọc Diện Công Chúa mắng rằng:

- Cũng tại con ma già nó hại tôi gần chết .

Nguru Ma Vương cười trây hỏi rằng:

- Chẳng chuyện chi mà mắng ta như vậy? Muốn tập hỗn phải không?

Ngọc Diện Công Chúa nói:

- Bởi tôi không người làm chủ mới chịu bao hao tổn, kiếm người coi giềng mối giang san. Nghe thiên hạ đồn mình là quân tử anh hùng, nay mới rõ là tay sợ vợ .

Nguru Ma Vương ôm Ngọc Diện Công Chúa mà hỏi rằng:

- Có chuyện chi thì nói cho rành, nếu ta có không phải điều chi, cũng biết xử mình chịu lỗi . Ngọc Diện Công Chúa nói:

- Tôi mới đi ra động mà hái bông huệ, xảy gặp một sải như Thiên lôi, lại bái tôi một cái. Tôi kinh hồn gượng hỏi là ai. Sải ấy nói: Thiết Phiến công chúa cậy đi rước Nguru Ma Vương. Tôi tức mình nói phải quấy một đôi điều, sải ấy mắng tôi một hồi, rồi vác hèo theo rượt mà đập. May tôi chạy mau mới thoát khỏi, phải chậm chơ đã chết rồi. Ấy không phải vì lấy mình mà mắc họa sao?

Nguru Ma Vương nghe nói liền vuốt ve dỗ dành, giây phút Ngọc Diện công chúa mới hết giận.

Nguru Ma Vương nói:

- Chẳng dám nói giấu mỹ nhơn, tuy động Ba tiêu ở chỗ mặc dòng, chớ thanh tịnh nghiêm trang lắm. Còn Thiết Phiến công chúa là tiên nữ, không phải tầm thường, dầu con trai nên mười cũng không cho vào cửa động, lẽ nào lại cậy hòa thượng ấy mà qua rước ta. Có khi con yêu nào nó giả hình, tìm ta có chuyện chi đó, để ta coi thử là ai.

Nói rồi nai nịt, cầm côn sắt ra cửa động kêu lớn hỏi rằng:

- Ai dám tới động ta mà hành hung đó?

Tôn Hành Giả ngó thấy Nguru Ma Vương mập mạnh hơn xưa, liền xốc áo bái và hỏi rằng:

- Trưởng huynh nhìn biết em chẳng?

Nguru Ma Vương nói:

- Người phải là Tề Thiên đại thánh Tôn ngô Không chẳng?

Tôn Hành Giả nói:

- Phải, phải, từ ấy đến nay cách mặt anh lâu lắm; hồi nãy tôi gặp một người con gái, hỏ thăm mới ra mối. Tìm đến đây thấy tướng phì mỹ, em mừng biết chừng nào .

Nguru Ma Vương nạt rằng:

- Người đừng có già miệng! Ta nghe người làm loạn thượng giới, bị Như Lai đè dưới Ngũ hành sơn. Sau lại nghe người khỏi nạn, bảo hộ Tam Tạng thỉnh kinh, sao lại hại con ta là Nguru Thánh Anh tại Hỏa vân động, bây giờ còn kiếm ta làm chi?

Tôn Hành Giả bái và thưa rằng:

- Xin anh đừng nói hiếp em tội nghiệp! Bởi linh lang bắt thầy tôi, quyết lòng ăn thịt, tôi chẳng hề dám gần nó, mà làm hại nỗi gì? Sau Quan Âm độ nó tu hành theo về Nam Hải, nay đã thành chánh quả, làm Thiện Tài đồng tử, khoải lạc tiêu điều; xin lỗi với anh, sợ anh còn thua nó. Sao anh lại trách tôi?

Ngưu Ma Vương nạt rằng:

- Cơ khổ thôi nhưng! Người hồi nãy là nhị tẩu tẩu đó sao? Bởi tôi thăm anh, mà người ấy mắng tôi, tôi không dè là chị, nên tôi nổi nóng làm oai mà dọa cho chạy, nếu tôi quyết giết thì còn chị! Nay anh nói mới hay, xin anh rộng lượng dung tha sự làm lỗi!

Ngưu Ma Vương nói:

- Ngỡ là người biết, chớ lỡ làm ta cha! Ừng chấp chị. Thôi nghĩ tình cũ nghĩa xưa, ta tha tội cho, hãy lui về cho rảnh .

Tôn Hành Giả nói:

- Anh rộng lượng thứ tội, em đội ơn vô cùng. Song còn câu một chuyện này, xin anh giúp giùm .

Ngưu Ma Vương nổi giận mắng rằng:

- Con khỉ này không biết phải quấy. Ta đã tha tội, đáng lẽ thì lui gót cho mau, còn cầu khẩn chuyện gì nữa?

Tôn Hành Giả năn nỉ rằng:

- Thiết tình không dám dối anh, bởi tiểu đệ bảo hộ Đường Tăng qua Hỏa diệm sơn không được, nghe đồn tẩu tẩu có quạt Ba tiêu, trị lửa ấy mới được; em đến nhà của anh năn nỉ mượn quạt, tẩu tẩu chẳng cho. Bởi có ấy nên em tìm đến đây lạy anh, xin anh mở lòng trời đất, đi với em về động nói với đại tẩu, cho tôi mượn quạt, quạt rồi đem trả tức thì .

Ngưu Ma Vương nghe nói, nổi nóng mắng rằng:

- Người nói nhiều lời vô lễ lắm! Ta chắc người mượn quạt không được, chắc cũng làm nhục vợ ta, rồi lại rượt ái thiếp ta chạy nữa! Lời cổ ngữ nói: Thê thiếp của bằng hữu chẳng nên khi. Người đã khi thê thiếp của ta, hãy chịu một gậy!

Tôn Hành Giả nói:

- Anh đánh bao nhiêu em cũng không sợ. Song thiết tình mượn quạt mà thôi .

Ngưu ma vương nói:

- Nếu người cự nổi với ta ba hiệp, thì ta bảo vợ ta cho mượn quạt. Bằng đánh không lại thì ta đập chết mà rửa hờn .

Nói rồi đập một Thiết côn, Tôn Hành Giả đỡ rồi đánh lại.

Đánh dư trăm hiệp mà sức cũng cảm đồng.

Xảy nghe tiếng kêu trên chót núi rằng:

- Ngưu gia gia. Đại vương tôi mời gia gia phó yến lập tức!

Ngưu Ma Vương đỡ thiết băng mà nói rằng:

- Khoan làm khi đã, ta mắc đi phó yến, kéo dể lâu bằng hữu đợi chờ . Nói rồi lui vào động, nói với Ngọc Diện công chúa rằng:

- Mỹ ngon! Cái người như Thiên Lô ấy là Tôn ngô Không, ta đã đánh đuổi đi mất rồi, không dám tới nữa mà sợ. Ta đi uống rượu bên người bằng hữu, giây phút sẽ về .

Nói rồi thay khôi giáp, cỡi con thú Bích thủy, dặn dò gia tướng giữ gìn, rồi lên mây bay qua hướng Tây Bắc.

Khi ấy Tôn Hành Giả ẩn trên chót núi, xem thấy nghĩ thầm rằng:

- Không biết con trâu gì này nó quen lớn ở đâu mà đi phó yền, để theo coi thử cho rành .

Nghĩ rồi hóa gió bay theo tới chơn núi kia, Ngưu Ma Vương đâu mắt.

Tôn Hành Giả hiện hình kiểm thử, thấy dựa chơn núi có một cái ao sâu như giếng xưa, trên mé có bia đá, khắc sáu chữ rằng: Loạn thạch sơn, Bích ba đầm.

Tôn Hành Giả ngẫm nghĩ rằng:

- Chắc Ngưu Ma Vương lặn xuống ao Bích ba thì phải. Loài yêu tinh ở dưới vực sâu, chắc là vật có mu có vậy chi đó. Để ta xuống xem thử cho rành .

Nghĩ rồi niệm chú hóa ra con cua nhảy xuống ao nước, tới đáy thấy có cái lầu, bước lại cửa lầu thì không có nước, ngoài rào có một con thú Bích thủy cặp mắt vàng lờm.

Tôn Hành Giả nghe trong nhà ca nhạc vang tai, liền mon men bò tới, thấy Ngưu Ma Vương ngồi trên, ba bốn con yêu ngồi tả hữu, trước tiệc có ông rồng già, hai bên rồng con rồng cháu, lại có rồng cái và rồng nhỏ ngồi ăn uống vui say, Tôn Hành Giả bò lén tới. Rồng già ngó thấy, truyền bắt con cua ấy. Rồng con rồng cháu vung lệnh bắt liền.

Tôn Hành Giả năn nỉ xin dung tánh mạng.

Lão Long hỏi:

- Người là con cua ở đâu, dám đến đây bò ngang trước mặt khách?

Tôn Hành Giả thưa rằng:

- Tôi chưa từng vào đền, nên không từng quen phép tắc, xin Đại vương thứ tội một phen .

Các yêu nói:

- Nó thiệt thà như vậy, xin ông tha nó đi .

Lão Long nói:

- Thôi ta vị tình bằng hữu mà tha nó, song tiệc rồi sẽ đánh mấy đũa coi cửa không nghiêm . Tôn Hành Giả bò càn ra cửa lầu, thừa dịp không ai, hiện hình cỡi thú Bích thủy nhảy lên mé ao, rồi hóa làm Ngưu Ma Vương cỡi thú Bích thủy về động Ba tiêu kêu mở cửa.

Nữ đồng ra mở cửa thấy Ngưu Ma Vương, liền vào báo với Thiết Phiến công chúa.

La Sát mừng rỡ rước vào, truyền cột con Bích thủy, rồi vợ chồng dắt tay vào động. Trà nước xong xă.

Ngưu Ma Vương giả nói rằng:

- Cách phu nhơn đã lâu lắm .

La Sát cười rằng:

- Đại vương bỏ tôi mà theo vợ mới. Nay bị bảo mới bay về đây .

Ngưu Ma Vương giả cười rằng:

- Chẳng phải dám bỏ phu nhơn, bởi vì từ khi Ngọc Diện công chúa rước về, mắc đa đoan nhiều việc lại thêm bầu bạn thỉnh mời, không rảnh về thăm nhà, lấy làm buồn

bực. Nay nghe đồn Tôn Hành Giả phò Đường Tăng qua Hỏa diệm sơn, chắc nó sẽ đến mình mà mượn quạt. Ta giận nó lắm, quyết trả thù cho Ngưu thanh Anh, nếu nó tới đây, xin kêu ta ra lập tức; ta quyết phân thân con khi ấy mà rửa hờn .

La Sát nghe nói, rơi nước mắt mà thưa rằng:

- Đại vương ôi! Lời cổ ngữ có nói rằng: Con gái không chồng, khó giữ mình, đồn ông mất vợ, ai giữ của? Tôi thiếu chút nữa bị Tôn Hành Giả nó giết rồi .

Ngưu Ma Vương giả nghe nói thì làm bộ giận, hỏi rằng:

- Con khi đột đến đây hồi nào?

La Sát nói:

- Hôm qua nó tới đây kêu tôi bằng tẩu tẩu, mà mượn quạt Ba tiêu, nó xưng là bằng hữu với Đại vương .

Ngưu Ma Vương nói:

- Phải, cách năm trăm năm trước, ta có kết làm anh em với nó .

La Sát nói:

- Tôi mắng nó nhiều điều, nó cũng không dám nói lại, chém nó cũng không dám đỡ. Tôi quạt một cái nó bay mất một đêm. Không biết nó học phép Định phong ở đâu, sáng ngày tới kêu cửa. Tôi quạt luôn ba quạt không nhúc nhích chút nào. Tôi chém nó, nó không nhịn, giờ thiết băng đánh liền. Tôi bại tẩu vào động đóng cửa, không biết nó dùng phép chi mà chun vô bụng tôi đặng, nó đập ruột và đâm trái tim. Tôi túng phải kêu bằng ông chú, chịu cho mượn quạt, nó mới xuất hình ra mà lấy quạt đi mất .

Ngưu Ma Vương giả làm bộ đấm ngực, chắc lưỡi than rằng:

- Uổng quá chừng quá đổi! Sao phu nhon đưa bữu bối cho cừu nhon! Tức chết .

Khi ấy La Sát cười rằng:

- Xin đại vương đừng tiếc của, tôi gặt đưa cây quạt giả cho nó, chớ cây thiết còn đây .

Ngưu Ma Vương giả hỏi:

- Cây quạt thiết ở đâu?

La Sát nói:

- Không hề gì đâu, tôi đã cất kín đáo .

Nói rồi truyền Á hườn dọn tiệc rượu, rồi La Sát bung chén rượu thưa rằng:

- Xin mừng Đại vương việc tân hôn, bề nào cũng đừng quên nghĩa cũ?

Ngưu Ma Vương giả bung chén rượu, cười mà nói rằng:

- Xin phu nhon uống trước. Vì ta mẫn lo cơ nghiệp bề ngoài, nhờ có phu nhon giữ gìn sự sản, xin uống chén này .

La Sát bung chén rượu mà thưa rằng:

- Chồng là vua vợ, lẽ nào thiếp uống trước chàng có ai đâu mà phòng nhượng đi nhượng lại .

Khi ấy vợ chồng uống rượu, Ngưu Ma Vương giả không dám ăn mặn, cứ ních trái cây.

Lại làm bộ thương yêu, kê vai cộ về. Rồi hỏi rằng:

- Phu nhon! Cây quạt thiết ở đâu, phải giữ gìn kẻo con khi ốm nó ăn cắp .

La Sát cười rồi nói ra cây quạt nhỏ bằng ngón tay đưa cho chồng.

Ngưu Ma Vương giả cầm nhìn sững, nghĩ thầm rằng:

- Cây quạt nhỏ như vậy, quạt sao tắt núi lửa! Có khi không phải thiết chẳng .

La Sát ôm chồng mà nói rằng:

- Đại vương cất bửu bối đi, rồi uống rượu nữa, chuyện gì cầm quạt coi hoài?

Ngưu Ma Vương giả nói:

- Đồ nhỏ mọn như vậy, quạt làm sao cho tắt Hỏa diệm sơn tám trăm dặm!

La Sát nói:

- Đại vương cách hai năm nay, chắc là sa mê Ngọc Diện công chúa ngày đêm, nên tinh thần hao tổn, đến nỗi quên bấu nhà! Nói rồi cầm cây quạt bên tay tả, lấy móng tay bấm sợi chỉ đỏ thứ bảy trên cán quạt, miệng niệm chú rằng:

- Yết hư ha hấp hi xuy hô . Cây quạt Ba tiêu liền dài ra mười hai thước mộc.

La Sát nói:

- Bửu bối này biến hóa vô cùng, lo chi Hỏa diệm sơn lớn tám trăm dặm, quạt một cái cũng đủ tắt, lựa là phải quạt cho nhiều .

Ngưu Ma Vương giả nói:

- Nhớ rồi, phải phải .

La Sát liền làm phép thâm quạt lại, rồi đưa cho chồng.

Ngưu Ma Vương giả ngậm cây quạt vào miệng, liền chùi mặt, hiện nguyên hình mà nói rằng:

- La Sát coi lại cho kỹ, ta phải là chồng chẳng? Sao còn làm bộ đóng đờ, mà kéo níu nhùng nhằng .

La Sát ngó thấy Hành Giả, liền mắc cỡ xô bàn và té nhào xuống đất, đấm ngực và nói rằng:

- Tức chết đi mà thôi! .

Còn Tôn Hành Giả bước ra khỏi động, liền nhảy lên non rồi nhả cây quạt ra, bấm sợi chỉ đỏ thứ bảy trên cán cây quạt, và niệm chú vân vân...cái quạt liền dài ra một trượng hai thước. Coi lại cho kỹ, khác hơn cây quạt giả ngày trước nhiều lắm, hào quang chiếu sáng, ba mươi sáu sợi chỉ đỏ chuyễn với nhau.

Bởi Hành Giả biết phép làm cho ra lớn, chớ chưa hiểu phép thâm.

Tôn Hành Giả xếp hoài khôngặng, túng phải vác đi về.

Nói về Ngưu Ma Vương ở dưới động Bích ba, ăn đã mãn tiệc liền kiêu lui về.

Ra đến cửa ngõ không thấy con thú Bích thủy.

Lão Long hỏi rằng:

- Vậy chớ ai bắt trộm con thú của Ngưu gia?

Tiểu yêu đồng quì tâu rằng:

- Không hiểu vì có nào mà mất! Thiệt chúng tôi canh giờ nghiêm ngặt, không thấy ai thấp thoáng đến đây .

Lão Long nói:

- Trẻ trong nhà không đứa nào dám cả gan như vậy. Song không biết có người khách nào lạ mặt đến chăng?

Long Tử, Long Tôn tâu rằng:

- Khi ngồi tiệc có một con cua bò tới mà thôi, thiệt là kẻ lạ mặt .

Ngưu Ma Vương đã biết rồi khi nãy có Tôn ngô Không là kẻ bảo hộ Tam Tạng đi thỉnh kinh Tây Phương, tới Hỏa diệm sơn dỗi lại, nên mượn quạt Ba tiêu, tôi không cho, liền giao chiến với nó. Xảy gặp người mời đi phó hội, nên tôi thôi đánh đi liền. Chắc là con khi biến làm giải tinh xuống đây thám thính, nó ăn trộm con thú ấy, đặng về gạt vợ tôi mà mượn quạt ba tiêu .

Ai nấy nghe nói đều kinh hãi hỏi rằng:

- Tôn ngô Không, hay là Tề Thiên Đại Thánh phá thiên cung năm trước?

Ngưu Ma Vương nói:

- Phải, các ông có gặp nó, thì phải tránh cho xa. Thôi tôi kiêu các ông đặng đuổi theo nó .

Nói rồi rẽ nước nhảy lên bờ, đặng vùn về Ba tiêu động.

Nghe tiếng vợ la ré khóc than.

Bước vào cửa thấy con thú Bích thủy còn cột đó!

Ngưu Ma Vương hét lớn hỏi rằng:

- Phu nhơn, vậy chớ Tôn ngô Không nó chạy ngõ nào?

Các Á hườn quì xuống chúc rằng:

- Mừng gia gia mới về .

La Sát níu Ngưu Ma Vương vật mình mà mắng rằng:

- Trời đánh rồi đời cho rảnh nà! Sao không dè dặt, để yêu hầu trộm thú Bích thủy, lại giả hình về động mà gạt tôi .

Ngưu Ma Vương nghiêng răng hỏi rằng:

- Con khi đột chạy ngã nào?

La Sát đấm ngực nói rằng:

- Con khi ấy gạt tôi, lấy đặng quạt ba tiêu liền hiện nguyên hình chạy mất. Tôi tức biết chừng nào!

Ngưu Ma Vương nói:

- Thôi, phu nhơn đừng nóng nảy làm chi, để ta theo rượt con khi yêu, mà lấy bữu bối lại, và bắt nó mà lột da mổ ruột cho phu nhơn rửa hờn.

Nữ sứ lấy binh khí cho mau .

Nữ sứ thưa rằng:

- Binh khí Đại vương ở đâu?

Ngưu Ma Vương nói:

- Lấy binh khí của bà mi cũng đặng .

Nữ sứ lấy cặp song kiếm dung lên.

Ngưu Ma Vương cầm gươm ra khỏi động, nhắm đi riết qua Hỏa Diệm sơn.

[Xem Hồi 61](#)